

Bítovský Zpravodaj

*„Mladí si dělají iluze o budoucnosti,
staří o minulosti.“*

červenec 2021

Slovo zastupitelky

Milí spoluobčané,

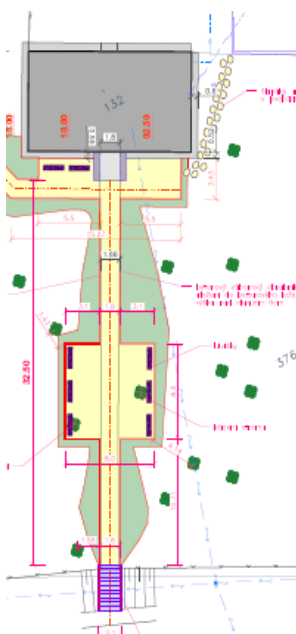
rádi bychom vás informovali, že se nám podařilo získat dotaci z Programu rozvoje venkova MAS Regionu Poodří, z.s. na projekt Úprava veřejného prostranství Obecní úřad Bítov.

V rámci úprav bude provedena výměna schodiště, budou zrealizovány nové chodníky od schodiště k úřadu, doplněné o odpočinkovou část

s lavičkami. Vznikne nový chodník od hasičárny k úřadu a dále „provozní“ chodník spojující budovu úřadu a technické zázemí.

V další fázi bude zahrada obecního úřadu doplněna o novou výsadbu.

Stavební práce budou probíhat především v červenci, tímto bychom vás chtěli požádat o trpělivost při provádění prací. Místo stavby nelze vzhledem k návštěvám úřadu uzavřít, budte prosím obezřetní při vstupu na staveniště.

Lenka Beránková

POZVÁNKA KE KNIZE A DO BESKYD

O zbojníku Ondrášovi, pánu Lysé hory

.....

V tu noc, kdy se malý Ondrášek chystal přijít na svět, řádila v Beskydech strašlivá bouře s hromobitím. Byl pátek 13. listopadu 1680 a blížila se půlnoc. Náhle dopadla na střechu fojtství ohnivá koule, která se rozpadla s velkým třeskem na tisíce plamenů. Z okolních chalup se začali sbíhat sousedé, aby pomohli hasit požár. Najednou však byly plameny pryč a z domu se ozval pláč novorozence. Lidé, kteří to viděli, si říkali: „Co z toho kluka vyroste, když Pán Bůh dává takové znamení?!“

Ondráš vždycky bral jen těm, o nichž věděl, že jsou velmi bohatí. Sám nikdy nešetřil zlaťáky, ale obdarovával jimi ty, kteří to nejvíce potřebovali. Tak se stal pro lid legendou. Jeho družina, která se zdržovala hlavně na Ondřejníku a na Lysé hoře, se rozrůstala, až čítala na dvě stovky mužů.

Mnohé jeho poklady jsou dodnes ukryty ve skalních puklinách na Lysé hoře v tzv. Ondrášových dírách, na Gírové i na jiných místech Beskyd.

Milí čtenáři, těmi to úryvky z knihy Taťány Poláškové a Naděždy Láznickové PŘÍBĚHY Z BESKYD A VALAŠSKA bych Vás ráda pozvala nejen k milé knize pověstí, které nás zavedou na Bystřičku, Lysou horu, Tanečnici, do Rožnova, Zubří, na Pulčínské skály, Radhošť a jiná místa nepříliš vzdáleného okolí – tu si můžete přečíst, až budete odpočívat po lopotě na zahrádce nebo v zaměstnání – ale zároveň chci nalákat k výletu a zkoumání pověstmi opředených lokalit, kde jistě objevíte spoustu přírodních i lidských pokladů. Stačí se jen zastavit a vnímat...

*Zmíněná kniha je k zapůjčení v naší bítovské knihovně.
Všem čtenářům Zpravodaje přeji krásné prožití prázdninových a dovolenkových měsíců, hodně příjemných zážitků a také odpočinku.*

Hana Hajná

Prázdniny v bítovské knihovně

Vážení čtenáři,

28. července a 11. srpna bude naše knihovna z důvodu čerpání dovolené **uzavřena**. Ostatní prázdninové středy bude otevřeno jako obvykle.

Děkuji za pochopení. **HH**

Alkoholismus v rodině

Alkohol je v naší společnosti nejen tolerovaný, ale v mnohých rodinách je také neodmyslitelně spjat s různými významnými životními událostmi. Pije se na zdraví při narození miminka nebo oslavách narozenin, sklenkou sektu vítáme nový rok, pije se na vítězství oblíbeného týmu (i na případnou prohru). Lidé často zapomínají na nebezpečí alkoholu. Kdy je pití ještě normální a kdy už překračuje hranici? A jaké to je žít s alkoholikem?

Alkoholismus: Kdy už je opravdu zle?

Závislost na alkoholu vzniká postupně. V počáteční fázi přináší alkohol dotyčnému pocitu radosti až euforie, postupně se zvyšuje jeho tolerance (tzn. musí vypít více, aby pociťoval účinky). Mezi základní znaky alkoholismu patří: **craving** (silné nutkání a chuť pít alkohol), **ztráta kontroly nad pitím** (když už začne pít, má problém přestat, nedokáže si alkohol odepřít), **zvýšená tolerance k alkoholu** (musí vypít více, aby pocítil účinek), **odvykací stav** (nemá-li po ruce alkohol, začnou se projevovat nepříjemné tělesné pocity), **alkohol je centrem života** (dotyčný postupně zanedbává další aktivity a povinnosti) a **pokračuje v pití i přes to, že to má zjevně negativní důsledky**.

Život s alkoholikem

Život se závislostí je náročný nejen pro dotyčného, ale často především pro jeho nejbližší okolí. Alkoholismus v rodině je skrytým tajemstvím mnoha domácností. Život s alkoholikem je jako jízda na horské dráze. Partneři k alkoholikovi chovají často smíšené pocity. Ve chvílích střízlivosti ho milují, pak ale znovu přijde na scénu alkohol a milovaný člověk se mění před očima. Často se bohužel objevuje také agresivní

chování, a tak v rodině také může panovat neustálý strach a stres. Je to neustálý kolotoč, ve kterém se střídá naděje, že se problém nějak zvládne překonat, alkoholikovy sliby, že tentokrát už opravdu s pitím přestane a následné zklamání.

Proč to alkoholik nezvládne sám?

Závislost na alkoholu je nemoc, patří tedy do rukou odborníků: psychologů, psychiatrů, adiktologů... Závislý si svůj problém většinou neuvědomuje a nemá pocit, že by měl něco řešit. A ti, kteří si problému přeci jen vědomi jsou, s pitím přestat nedokáží, ačkoli by třeba i chtěli. V případě závislosti na alkoholu není na co čekat, čím dříve se závislému dostane odborné pomoci, tím lépe.

Kde hledat pomoc?

Co můžete udělat sami? Všímejte si varovných signálů, tak aby se vám závislost podařilo odhalit co nejdříve. Nastavte doma jasné hranice a pravidla a buďte pevní a důslední v jejich dodržování. Směřujte závislého k léčbě. Aby byla léčba úspěšná, je potřeba, aby byl závislý k léčbě sám odhodlaný a motivovaný. Léčba závislosti je během na dlouhou trať, buďte také připraveni na to, že může dojít k relapsům a recidivám. Alkoholik se před alkoholem v naší společnosti v podstatě nemá kam schovat, pomoci mu můžete alespoň tak, že před ním ani vy alkohol pít nebudete. V žádném případě abstinujícího neponoukejte k tomu, aby se zkusil napít, že se přece nic nestane. Pravděpodobně stane. V neposlední řadě nezapomínejte ani na sebe, jak už jsem psali výše, život po boku závislého je náročný také pro jeho okolí – je-li to potřeba, vyhledejte odbornou pomoc také vy.

PhDr. Michaela Miechová
Psycholožka a majitelka poradny Mojra.cz

Služba osobní asistence

Vážená paní, vážený pane,

dovolujeme si Vás informovat o naší sociální službě OSOBNÍ ASISTENCE, která je poskytována uživatelům v Novém Jičíně a okolí (obecně na území celého okresu NJ).

Posláním Osobní asistence je individuálně pomáhat osobám se zdravotním postižením a seniorům, překonávat jejich nepříznivou sociální situaci způsobenou změnou zdravotního stavu nebo vysokým věkem, a to prostřednictvím kvalifikovaného osobního asistenta. Ten uživatele podporuje a provází v jeho přirozeném prostředí a pomáhá mu k soběstačnosti a schopnosti se plnohodnotně zapojit do běžného života. Práce osobního asistentka konkrétně spočívá v dopomoci s běžnými úkony kolem domácnosti, v pomoci se základními potřebami (hygiena, oblékání, stravování) či v zajištění kontaktu se společenským prostředím (doprovod na procházky, na nákup, aktivizace).

Zájemci o službu musí vyplnit Dotazník, který je dostupný na našich internetových stránkách www.czp-msk.cz a odeslat nám ho prostřednictvím e-mailu, popř. poštou. Zájemci nás také mohou kontaktovat na telefonním čísle 556 709 403. Následně bude zájemce zařazen do našeho pořadníku a v případě uvolnění kapacity jej budeme ihned kontaktovat.

Zároveň si dovoluujeme Vás informovat na informačních letáčkách (které jsou umístěny na vývěsní skříňce u prodejny Hruška), kde najdete informace o dalších službách, které poskytujeme na detašovaném pracovišti v Novém Jičíně - kromě služby osobní asistence je to dále Občanská poradna a Poradna pro osoby se zdravotním postižením (odborné sociální poradenství, které je zdarma), služba Individuální bezbariérové dopravy a služba Půjčovny kompenzačních pomůcek.

Budete-li mít ve svém okolí a mezi svými pacienty někoho, kdo by potřeboval naši pomoc a podporu, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tady pro ty, kteří to potřebují. Děkuji a mějte se hezky,

Mgr. Jan David
vedoucí detašovaného pracoviště Nový Jičín
koordinátor osobní asistence

Centrum pro zdravotně postižené Moravskoslezského kraje o.p.s.

Detašované pracoviště Nový Jičín,
Sokolovská 9, 741 01 Nový Jičín

IČ: 26593548

tel.: 556 709 403

E-mail: asistencenj@czp-msk.cz

www.czp-msk.cz

Osobní asistence

Osobní asistence je terénní služba, kterou vymezuje zákon o sociálních službách č. 108/2006 Sb., poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Služba se poskytuje v přirozeném sociálním prostředí osob a při činnostech, které osoba potřebuje. Naše organizace nabízí tuto službu v pěti okresech Moravskoslezského kraje prostřednictvím registrovaných sociálních služeb.

Poslání služby Osobní asistence Novojičínsko

Posláním osobní asistence je individuálně pomáhat osobám se zdravotním postižením a seniorům překonávat jejich nepřizpůsobivou sociální situaci způsobenou změnou zdravotního stavu nebo vysokým věkem, a to prostřednictvím služeb kvalifikovaného osobního asistenta. Ten uživatele podporuje a provází v jeho přirozeném prostředí a pomáhá mu k soběstačnosti a schopnosti se plnohodnotně zapojit do běžného života.

Komu je služba určena?

Osobní asistence je určena osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu vysokého věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Osobní asistence je určena osobám od šesti let věku. Služba je zajišťována osobám z okresu Nový Jičín, a v mimořádných a odůvodněných případech (např. zástup pracovníka), i osobám z ostatních okresů Moravskoslezského kraje, kde organizace působí.

Okruh osob, kterým není osobní asistence určena

- osobám s omezenou schopností pohybu, kterým osobní asistent není schopen vlastními silami pomáhat s úkony vyžadujícími přemísťování, a uživatel není ochoten si zajistit pomoc další osoby, nebo příslušnou kompenzační pomůcku, přičemž by bylo možné ji získat,
- osobám s těžkým kombinovaným smyslovým onemocněním zraku a sluchu.

Poskytované činnosti

- pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu
- pomoc při osobní hygieně
- pomoc při zajištění stravy
- pomoc při zajištění chodu domácnosti
- výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti (např. pomoc s přípravou do školy, zaměstnání či kroužku)
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím
- pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí

Služba nezahrnuje

- veřejně dostupné služby nesouvisející se sociální péčí (např. úklid po vymalování, odklizení sněhu).
- ošetrovatelskou péči (např. aplikace injekcí)

Kde je služba poskytována?

V domácnosti, ve školách a dalších místech na základě konkrétních potřeb klienta.

Úhrada služeb

Jedná se o službu částečně hrazenou klienty ve výši 80 – 120 Kč/hod. podle platného ceníku s ohledem na počet odebraných hodin.

Principy osobní asistence

- Nestrannost – je kladen důraz na rovný přístup ke všem uživatelům.
- Integrace – podpora setrvaní uživatele v přirozeném prostředí.
- Respektování uživatele – v oblasti soukromí a projevech svobodné vůle.
- Partnerství a komunikace – vztah mezi uživatelem a osobním asistentem je založen na vzájemné spolupráci.
- Individuální přístup – přistupujeme ke každému uživateli s ohledem na jeho potřeby a osobní plány.
- Profesionalita – odborný a profesionální přístup k uživateli. Pracovníci služby Osobní asistence dodržují Etický kodex osobních asistentů.

Kdy je služba poskytována?

Služba je poskytována denně od 7:00 do 20:00 hodin.

V ostatních časech může být služba poskytnuta v případě volné kapacity.

Stalo se...

Údržba bítovské tvrze

Letošní jaro přineslo hojnost srážek, a tudíž travnímu porostu na všech obecních pozemcích se velmi daří a je jasné, že obecní zaměstnanci mají plné ruce práce. Proto se skupina přátel Bítovské tvrze rozhodla na 11.6.2021 vyhlásit brigádu na údržbu tohoto pozemku, což znamenalo posekání trávy, likvidaci či zástřih zde vysemeněných stromů, odplevelení archeologických výkopů. Pozvánka byla zveřejněna na Facebooku, sešlo se nás 9 dospělých a 3 děti, milým překvapením bylo, že přiložili ruku k dílu novobítováci, kteří si váží tohoto místa stejně jako my. Pohled na celý prostor byl žalostný, a kdyby nás nepřeběhl P. Bobek, který při sekání svého pozemku provedl průkles středem k lavičkám, tak bychom je těžko hledali. Tímto i jemu děkujeme za nezištnou práci v této lokalitě. Chlapi se teda chopili sekání trávy ostatní hrabali, snášeli trávu na hromady, pleli atd. Po dvou hodinách boje „ve vysoké trávě“ přišla odměna v podobě párku upečeného v přírodě spolu s dobrým mokem. Chvíli jsme poseděli, navázali nové vztahy a s dobrým pocitem, že jsme udělali kus práce, nejen pro obec, ale pro všechny, kteří přijdou na toto hezké místo, které je hojně navštěvováno. Tak snad tato akce nebyla poslední a příště se zase sejdem, vždyť společná práce je základem dobrých vztahů.

Poděkování patří všem, kteří pomohli zkrášlit kousek našeho historického Bítova, alespoň na nějaký čas. Věříme, že na upraveném místě nikdo nebude odhazovat odpadky a každý z návštěvníků si vychutná krásný východ či západ slunce, výhledy na Beskydy či okolní vesnice.....

Za přátele Bítovské tvrze **M. Švidrnichová a T. Richter**

Myslivci informují

Prase divoké (Sus scrofa)

je velký [sudokopytník](#) z [čeledi prasatovití](#). Jeho domovinou je velká část [Evropy](#) a [Asie](#), ale člověkem byl zavlčen i na jiné světové kontinenty. Jedná se o typického všežravce, který k životu preferuje staré lesní porosty. Prase divoké bylo vždy významnou lovnou zvěří, díky čemuž se velmi často objevuje ve [folkloru](#). Je také původcem [prasete domácího](#), které se chová pro maso a tuk.

[Trofejí](#) z prasete divokého je kůže, ale především kly, mezi myslivci označované jako zbraně, a to jak delší spodní páráky, tak kratší horní klektáky, jimiž rozzuřený kňour klektá, tj. vydává cvakavé zvuky. Kančí maso je velmi chutné, chutí se podobá vepřovému, je však méně tučné, má příchut zvěřiny a obsahuje více [aminokyselin](#). Ze štětín se dříve vyráběly štětce a kartáče.

Prasata divoká byla odpradáвна vnímána jako škodná zvěř a z těchto důvodů byl v 19. a 20. století omezen i jejich výskyt na českém území prakticky na nulu.

Je to velký sudokopytník. Dospělí samci dorůstají délky 120–180 cm a v kohoutku měří 55–100 cm. Jejich hmotnost je značně různorodá a v jednotlivých oblastech se viditelně liší, v průměru však činí 50–90 kg. Ve [Francii](#) byl v roce [1999](#) zastřelen kňour vážící celých 277 kg, v [Rumunsku](#) a [Rusku](#) byli několikrát zaznamenáni i samci s hmotností téměř 300 kg.

Vzhledem k poměru těla má prase divoké nápadně velkou hlavu a relativně krátké končetiny. Jeho srst je tvořená hustými štětínami, které ho chrání před nepříznivými vlivy. Jejím zbarvení kolísá mezi tmavošedou přes hnědou až k černé. Během zimy je srst výrazněji hustší a tmavší.

Mezi další nápadné znaky prasete divokého patří jeho čtyři výrazné trojhranné špičáky, jež se při dorůstání zahýbají vzhůru. Slouží hlavně jako účinná zbraň při soubojích. U kňourů dorůstají obvykle 20 cm, ve výjimečných případech však mohou dorůst až do délky 30 cm. Spodní špičáky kňourů myslivci nazývají páráky a menší horní špičáky klektáky. U bachyň jsou viditelně menší a směřují směrem nahoru výrazně mírněji, navíc pouze u starších jedinců. Prase divoké má skvěle vyvinutý čich a sluch, jeho nejhůře vyvinutým smyslem je zrak.

Nejenže je prase divoké daleko nejrozšířenějším zástupcem celé své čeledi, ale navíc patří – a to díky zásahu člověka – i mezi nejrozšířenější pozemské savce. Jeho areál rozšíření se v průběhu staletí značně měnil a v mnoha oblastech, kde byl dříve běžný ([Dánsko](#), [Egypt](#), [Irsko](#), [Norsko](#)), byl

vyhuben, do některých byl naopak zavlečen a hojně se zde vyskytuje dodnes. Od 2. poloviny 20. století se však prase většinu svého původního areálu znovu osídlilo a na mnoha místech se stalo přemnoženým druhem. Jeho domovinou je téměř celá [Evropa](#) s výjimkou části [Skandinávie](#) a [Velké Británie](#), kde byl vyhuben a později reintrodukován zpět do volné přírody. Dnes však již obývá všechny světové kontinenty kromě Antarktidy.

Ke svému životu preferuje zejména staré [listnaté lesy](#) s bohatým podrostem a s dostatkem příležitostí k bahenním "koupelím".

Je aktivní zejména v noci, den tráví většinou odpočinkem. Jedná se o skrytě žijící tvory, kteří se díky svým dokonale vyvinutým smyslům většinou velmi účinně vyhýbají přítomnosti člověka. Jejich přítomnost v lese však často můžeme zaznamenat díky jejich bahenním koupelím, ve kterých je bahno v loužích rozválené na velké ploše. Žijí obvykle ve skupinách, které průměrně obsahují 20, vzácně až 50 jedinců. Výjimkou jsou pouze staří samci, kteří žijí samotářsky.

Prase divoké je typický [všežravec](#). Požírá travu, hlízy, ořechy, různé bobule, kořeny, odpadky, [hmyz](#), malé plazy a mršiny. Často navštěvuje pole, zvláště kukuřičná, kde dokáže napáchat značné škody. Objevuje se také na smetištích a dokonce v obcích, kde si hledá potravu v okolí popelnic a kontejnerů. Byla pozorována divoká prasata, jak převracejí popelnice a valí je před sebou, aby z nich vysypala odpadky. Právě všežravost je jedním z hlavních předpokladů úspěšného šíření divokých prasat.

V současnosti je prase divoké v [České republice](#) druhý nejvíce lovený druh srstnaté zvěře, roční odstřel činil v roce 2015 rekordních 185 496 jedinců a každoročně mírně stoupá. Loví se většinou na [čekané](#) i v bližší vzdálenosti než 200 m od hranice sousední honitby, kde je možné umístit myslivecká zařízení (posedy, kazatelny) a vnadiště, nebo při společných [naháňkách](#), zřídka vábením. Zejména selata lze přivábit napodobením chrochtání bachyně pomocí zvláštní rourovité vábničky. Při lovu černé zvěře dělají dobré služby i lovečtí psi. Lov je možno provádět celoročně.

Zuzana Vavrečková

Kaskáda rybníků ve Vesníku: I. rybník

Tzv. I. rybník je druhým v kaskádě čtyř rybníků ve Vesníku. Byl postaven, jak už vyplývá z jeho označení, jako úplně první. Je druhý nejmenší o výměře cca 1 110 m². Důvodem pro jeho výstavbu byla neočekávaná ztráta pronajatého mlýnského rybníka, kde byl poslední výlov proveden v roce 1966. Působení rybářů tak u Bítovského mlýna (s 340 letou provozní historií) nemělo nijak zvláště dlouhého trvání. V roce 1960 totiž Krajská správa a místní JZD začaly provádět různé meliorace a v roce 1963 začaly přípravy na výstavbu přehrady se sypanou hrází pro zásobování průmyslu vodou na Ostravsku. Byl proveden legendární odstřel skály na Kopanicích. Materiál měl být (snad?) použit právě k výstavbě sypané hráze plánované přehrady. Prováděl se i geologický průzkum – vrty, kácel se les a v pozdější době došlo i ke stavbě lesní cesty a to od obce Lhotka u Lubojat až na rozcestí katastrů Bítov. V roce 1967 z rozhodnutí Zemědělské správy došlo k rekultivaci pozemků v Bítovském mlýně a mlýnský rybník opravený nemalým úsilím rybářů byl zrušen. K realizaci výstavby přehrady ovšem nakonec nedošlo pravděpodobně z důvodu nedostatku finančních prostředků, resp. dostala přednost jiná lokalita. Dnes je v lokalitě Bítovský mlýn a bezprostředně pod ním zajímavé území zčásti podmočené a porostlé různou (až moc) bujnou vegetací, mající tak funkci určitého lokálního biocentra resp. biokoridoru. Možná, že se dočkáme v budoucnu i nějakých ekologických vylepšení popisované lokality. Bítovský mlýn tak zůstal už jen v našich vzpomínkách. Snad ještě možná někde zůstala písnička „Na potoce na Sezině stával mlýn, teď zbylo z něj jen trochu rozvalin“...

Při hledání náhrady za zlikvidovaný mlýnský rybník logicky padla pozornost na lokalitu Vesník přímo v Bítově. Se stavbou I. rybníku ve Vesníku se započalo v březnu roku 1968. Místní JZD přislíbilo i jako náhradu za zničený mlýnský rybník zapůjčit techniku na výstavbu. Přes mnohé problémy, jako například utopený buldozer v bahně, byla hráz rybníka nakonec nějak dokončena. Rybáři svépomocí postavili požerák a postupně i sami vyváželi hlínu na hráz. No byla to nemalá dřina. Celá stavba rybníka byla ukončena v roce 1971 a rybník na podzim byl napuštěn. Na jaře v roce 1972 rybáři nasadili větší kapry a 19. srpna byl konečně zahájen lov. Aktivní sportovní rybolov na novém rybníku vyvolal zvýšený zájem občanů o rybářský sport. Přijetím nových členů se členská základna tehdy zvýšila až na 15.

V současnosti na místě původního (trochu jinak řešeného než ted) požeráku je nový, který byl z důvodu havarijního stavu toho předchozího zcela nově postaven v roce 2011, kdy zároveň proběhlo odbahnění rybníku. Ten je už bytelnější a 2,4 m hluboký, zase ale vcelku jednoduchý bez obslužné lávky (nicméně s přístupem v gumácích, někdy dokonce i v teniskách), otevřený, betonový, jednořadý s dřevěnými dlužemi, které umožňují odtok opět pouze svrchní vody (mimo úplné spuštění), a není opět součástí hráze. Hned vedle je už letitý bezpečnostní přeliv. Ono vlastně díky současnému řešení toho nového požeráku padá voda většinou přes síto po celém obvodu při větší vodě přes většinu plochy o velikosti cca 80 x 85 cm dolů do něj, takže přes bezpečnostní přeliv vedle voda teče málo kdy. Momentální nevýhoda je, že nám někdy přes toto hrubé síto voda odnáší okřehek menší do II. rybníku, což moc nechceme. Proto musíme něco vymyslet, co s tím. Tento I. rybník je situován cca 20 m pod 0. rybníkem a je s ním propojen viditelným potůčkem. Vtok do I. rybníku je veden skrze 2 m dlouhou betonovou rouru o vnitřním průměru 50 cm, která nahradila v roce 2012 letitý dřevěný náhon. Je prodloužena gumovým límcem, asi

kvůli eliminaci podemletí břehu. Dnes je otázkou, zda v rámci vhodného a potřebného řešení výpustě, bezpečnostního přepadu z 0. rybníku i samotné výšky jeho hráze, komplexně neřešit celkový prostor mezi oběma rybníky. Ono sice pro oko turisty nebo ekologa může vypadat ten krátký potůček (= „podmáčený rygol“) zajímavě, ale daný prostor je opravdu podmáčený průsakem vody v rohu hráze, špatně se tam seče tráva a i ta betonová roura nemusí být na věky stabilní, i když zatím kupodivu i díky své váze vcelku drží obstojně. Proto by stálo za úvahu uvažovat položit do země betonové nebo jiné roury, udělat nový bezpečnostní přeliv i případně upravit hráz a plochu přiměřeně srovnat a osadit vhodnou vegetací. Kdysi tam stály velké vrby a pod nimi jsme několik let např. i zabíjeli kapry na Rybí hody. Nalevo za mělčinou jsou dřevěné kadibudky a nově přistavěný mini sklad pro různé věci. I. rybník má už jinou, ale hlavně lepší vodu než ten nad ním. Proto se využívá k drobnému chovu ryb a to zejména kapra, amura a lína. Je na něm zákaz rybolovu i (neoficiální) zákaz koupání...

Martin Kupka, Stanislav Sochorek

Co nás čeká a nemine?

23.-24.7.2021 – Den obce Bítov– více informací na vývěsce a webu obce

Kvůli pandemii nového koronaviru byly některé naplánované akce zrušeny. Aktuální informace o konání akcí se dozvíte z vývěsních skříněk, rozhlasu a internetových stránek.

Děkujeme za pochopení

Vtip na závěr:

„Pepíčku, nalil jsi už čerstvou vodu do akvária?“

„Ne, maminko, rybičky ještě nevypily tu starou.“

Jubilanti:

Vavrečka Miroslav,
Krischke Stanislav a
Seidler Jiří

Přejeme hodně zdravíčka
a štěstíčka.

Vzpomínáme:

Sochorek Stanislav (†70)

Více se nám již zde opravdu nevejde, takže ostatní až zase příště.

Příspěvky do dalšího čísla zasílejte na: mistostarosta@obecbitov.cz
nejpozději do **úterý 27.7.2021**. Děkujeme

Vydala obec Bítov dne **30.6.2021** v nákladu **185 ks**. Příspěvky nejsou jazykově ani obsahově upravovány, pouze mohou být zkráceny. Za obsah odpovídají jednotliví přispívající.

www.obecbitov.cz